

Balet

Adrian Erbiceanu

Baletul lebedelor negre
Tresaltă-n gol adânc și sacru.
Mi-s roșii ochii de-ntuneric
Și limba simte-n gură acru...

Le simt culcușul pe aproape,
Le-aud bătaia de aripe,
Și-aș da orice din ochi să-mi piară
Întunecimea tristei clipe.

Fantasmagoric joc, funebru!...
Cum poate omul să se-mbete?!
Simt și te-aud, te vreau lumină,
De taina ta mi-e veșnic sete.

Sărutului îi port arsura,
Ochii - clipit stelar de salbe -
Ca Zorii ce aprind în Noapte
Baletul lebedelor albe...

(Din vol. Confesiuni pentru două generații)